

การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม
อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

Management of Elderly Allowance of Banlaem Subdistrict Administration Organization
Banlaem District, Phetchaburi Province

อิสระ องอาจ

Itsara Ongart

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Computer Officer, Prachuap Khiri Khan Provincial Community Development Office

E-mail: nanmixisra@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกับประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 214 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก 2) ด้านการเปรียบเทียบ การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลมกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการเบี้ยยังชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม

ABSTRACT

This research aimed to 1) explore Management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization Banlaem District Phetchaburi Province. 2) compare management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization via attitude of respondents verified by demographic factors. 3) explain correlation between

management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization with affecting factors.

This was quantitative approach 214 elderly people were sample. Questionaries were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson correlation.

The findings revealed that; 1) management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization was high level. 2) There were significant statistical difference among respondent's attitude toward management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization. 3) There were positive statistical correlation between management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization with affecting factors with at .01 level.

Keywords: Management of Allowance, Elderly Allowance, Banlaem Subdistrict Administration Organization

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ จากข้อมูลสถิติพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ประชากรในวัยพึ่งพิง ซึ่งรวมถึงเด็กและผู้สูงอายุ มีจำนวนมากกว่าประชากรในวัยทำงาน โดยในปี 2560 ประเทศไทยจะมีประชากรเด็กน้อยกว่าผู้สูงอายุเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ สาเหตุหลักมาจากการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราการเกิดและการลดอัตราการตาย ทำให้สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2561 ประชากรทั้งหมดในประเทศไทยมีประมาณ 66 ล้านคน

มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุคาดการณ์ว่า ในปี 2563 จะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.1 ของประชากรทั้งหมดในประเทศไทย และแนวโน้มนี้จะยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2573 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 26.6 ขณะที่ประชากรในวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงทุกปี ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aged Society) ในอีก 10 ปีข้างหน้า (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2556) เพื่อจัดการกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภายในสังคมของประเทศไทยรัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อรับมือกับปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยการกำหนดนโยบายสวัสดิการสังคมและตราพระราชบัญญัติต่างๆ เพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกฎหมายรองรับให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดทำระบบสวัสดิการและบริการสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัย และให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอยู่ในอำนาจขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(10) (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542) ที่มีการให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ โดยรวมถึงการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติสิทธิของผู้สูงอายุ ซึ่งระบุว่าบุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์และมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับ

การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมจากรัฐ ตามที่ระบุในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 53 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560, 2560) การดำเนินการดังกล่าวทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ แม้ว่านโยบายนี้อาจถูกกล่าวหาว่าเป็นนโยบายประชานิยมเพื่อหาคะแนนนิยม แต่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชากรที่ชราวัยและส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในวัยทำงานแล้ว โดยการจัดการดูแลในเรื่องทางเศรษฐกิจและสุขอนามัยเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐ เนื่องจากประชาชนทุกวัยล้วนเป็นคนไทย ดังนั้น รัฐบาลจึงมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภารกิจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนและเข้าใจบริบทของการปกครองท้องถิ่นมากที่สุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนทั้งสิ้น 6,157 แห่ง ณ ข้อมูลปี พ.ศ. 2551 โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วย 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีสมาชิกสภาจากการคัดเลือกของคนในหมู่บ้าน ๆ ละ สองคน และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตำแหน่งละหนึ่งคนให้มีอำนาจทางนิติบัญญัติ 2) ฝ่ายบริหารประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหนึ่งคน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน สองคน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอีกหนึ่งคนให้มีอำนาจทางการบริหาร และ 3) ฝ่ายราชการประจำซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานได้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วยลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งโดยรับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากเงินงบประมาณหมวดอุดหนุนของรัฐบาล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาประโยชน์สาธารณะหรือเป็นฝ่ายปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกที่สำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติของผู้บริหารไปปฏิบัติในบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2542, 2542)

องค์การบริหารส่วนตำบล มีภารกิจสำคัญได้แก่การให้บริการประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่บริการ อีกประการหนึ่งในฐานะที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่บริการสูงสุด จึงเป็นสถานที่ให้ความรู้ในการปกครองท้องถิ่น ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองที่ได้รับการเชื่อมั่นว่าเป็นการปกครองที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการสาธารณะที่มีประสิทธิผลสูงสุด (โกวิทย์ พวงงาม, 2552) ภารกิจที่รัฐบาลได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่การจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไปปฏิบัติประเทศไทยได้นำนโยบายสวัสดิการสังคมมากำหนดและปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 แต่ปรากฏว่ายังมิได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ดังเช่นงานวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชนกรณีศึกษาในชุมชนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่กล่าวว่า สภาพการดำเนินงานนั้นมีการจัดสวัสดิการยังไม่เหมาะสม สภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการมีสูง คือ ปัญหาในการประชาสัมพันธ์ จัดสวัสดิการไม่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ประชาชนมีความเข้าใจในสวัสดิการปานกลางและขาดการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน รวมทั้งขาดการตรวจสอบและประเมินผลในการจัดสวัสดิการ (ประสิทธิ์ วิชัย และ ภัทรธิดา ผลงาม, 2559) ดังกรณีของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลโรงหีบก็เช่นกัน

ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายสวัสดิการสังคมโดยเฉพาะด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จึงเป็นเหตุให้ประชาชนยังไม่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามที่รัฐคาดหวัง จึงเป็นเหตุให้ต้องแสวงหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รวมถึงการศึกษาปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่บรรลุผล จึงมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ในงานวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกับประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
 2. ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน
 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวก
- ขอบเขตการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี นั้นมีแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นแนวทางที่จะใช้เป็นการศึกษาดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ POLC

POLC (Allen, 1958) เป็นทฤษฎีการจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กร ข้อดีของ POLC คือการสร้างมาตรฐานในทุกรายละเอียด โดยเน้นการปฏิบัติตามมาตรฐานที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ซึ่งช่วยให้องค์กรมีผลการประเมินที่ชัดเจน และสามารถวัดประสิทธิภาพของการทำงานได้ดี โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การจัดการองค์กร (Organizing), การนำ (Leading) และ การควบคุม (Controlling) โดยเฉพาะการนำที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังนี้

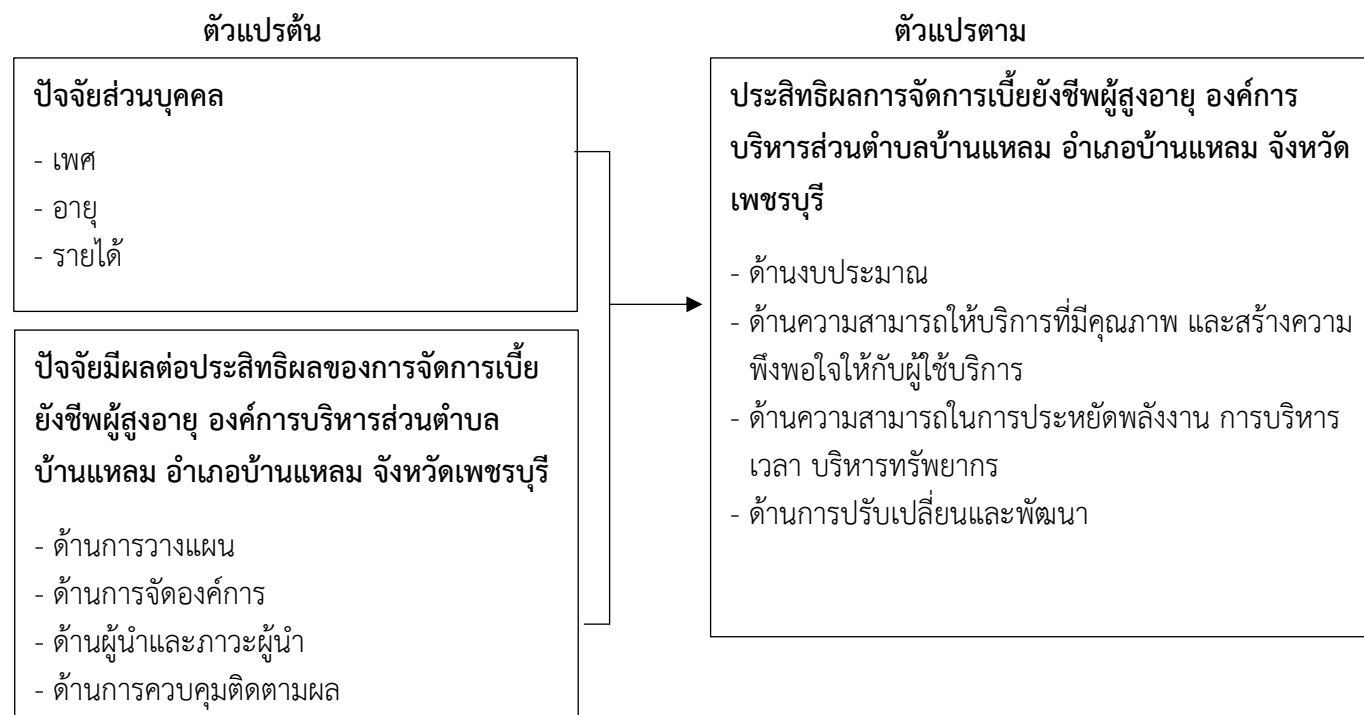
การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดกิจกรรมและภารกิจที่ต้องปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลา เพื่อเป็นแนวทางและทิศทางในการทำงาน การวางแผนควรกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

การจัดการองค์กร (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างตำแหน่ง บทบาท และหน้าที่ของทุกภาคส่วนให้สอดคล้องและไม่ทับซ้อนกัน รวมถึงการจัดระเบียบการทำงานเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

การนำ (Leading) หมายถึง การชักนำบุคลากรให้ทำงาน โดยการจูงใจให้บรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารต้องใช้หลักการจูงใจที่ดีและมีการสั่งการที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรใช้ความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การดูแลการทำงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ รวมถึงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบต่อการดำเนินงานให้มากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป รวมจำนวน 458 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 2013) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 214 คน ระดับความคลาดเคลื่อน (e) 5% ทำการใช้การสุ่มแบบชั้นตอนและอย่างง่าย (Stratified and Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ด้านงบประมาณ ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร และด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านผู้นำและภาวะผู้นำ และด้านการควบคุมติดตามผล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ภาพรวมของประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2. มีหน่วยงานที่จัดการจัดอาสาสมัครคอยเยี่ยมเยียนและดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.11 รองลงมา ข้อ 3. หน่วยงานทำการจัดทำข้อมูลของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างเป็นระบบและครบถ้วน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.07 รองลงมา ข้อ 4. บุคลากรของหน่วยงานเข้าใจผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.93 รองลงมา ข้อ 1. มีหน่วยงานที่ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 5. บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสรุปว่า ภาพรวมของประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัด

พลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสรุปว่า ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไม่เป็นเชิงบวก

ผลการทดสอบสรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อภิปรายผลการวิจัย

ภาพรวมของประสิทธิผลของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับ สุภลักษณ์ เขียวขำ (2553) การสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี พบว่าผู้สูงอายุที่มีการสนับสนุนทางสังคมมีระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมสูง การสนับสนุนทางสังคมมีผลทางบวกกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนมีที่อยู่อาศัยไม่คงทนถาวร ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือส่งเสริมในการประกอบอาชีพ จะมีคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับต่ำ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานของวิยะดา ตีระแพทย์ (2551) การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยในการสำเร็จคือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีความรู้และทราบถึงบทบาทหน้าที่ตามพรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 รู้ถึงนโยบายการถ่ายโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ และมีวิธีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบายการถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมสู่งานปฏิบัติ ส่วนปัจจัยสนับสนุนที่ต้องการคือการสนับสนุนด้านทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการสังคม ความรู้ที่จำเป็นในด้านระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการสังคม และสามารถสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมที่ไม่พร้อมนั้น มักขาดการสนับสนุนต่าง ๆ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในภาครัฐและเอกชน หรือมีการสนับสนุนที่ไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในพื้นที่

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวจิ ภาษิตานนท์ (2560) ศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเขตบางแค ผลการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานครมีการ ดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กรุงเทพมหานคร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2557 – 2560) ซึ่งเป็นการบริการพื้นฐานด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ เมื่อพิจารณาตามมิติด้านการรักษา การป้องกัน และการส่งเสริม พบว่า ในมิติด้านการรักษานอกจากการให้บริการของโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลรัฐเพียงแห่งเดียวแล้ว สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ยังได้จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุข 40 บางแค ซึ่งมีทั้งหมด 5 สาขา แต่ครอบคลุมเพียง 3 แขวง ยกเว้นแขวงบางแค สำหรับมิติด้านการป้องกันและการส่งเสริม นั้น สำนักงานเขตบางแคมีโครงการที่ดำเนินการโดยฝ่ายต่าง ๆ ข้างต้นทั้งหมด 9 โครงการ แต่โครงการเหล่านี้ไม่ได้มุ่งบริการผู้สูงอายุโดยตรง ดังนั้น การบริการด้าน สุขภาพของสำนักงานเขตบางแคจึงยังไม่เพียงพอ ทัวถึง และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไม่เป็นเชิงบวก

ผลการทดสอบสรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับงานของสิริกัญญา ปานพวงศรี (2553) การจัดสวัสดิการของภาครัฐแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร สภาพสมรสนั้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้สูงอายุในการได้รับบริการจากทางภาครัฐ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ คือ เพศ อายุ รายได้ระดับการศึกษา จำนวนบุตร สุขภาพและความสัมพันธ์กับครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการบริการของทางภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ

เสนอแนะให้การปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับที่น้อยที่สุด โดยปรับเปลี่ยน การจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุ ด้วยการโอนเข้าบัญชีธนาคาร

ในด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ย = 4.02 ควรพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและมีความมุ่งมั่นในการให้บริการประชาชน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2. มีหน่วยงานที่จัดการจัดอาสาสมัครคอยเยี่ยมเยียนและดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.11 รองลงมา ข้อ 3. หน่วยงานทำการจัดทำข้อมูลของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างเป็นระบบและครบถ้วน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.07 รองลงมา ข้อ 4. บุคลากรของหน่วยงานเข้าใจผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.93 รองลงมา ข้อ 1. มีหน่วยงานที่ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 5. บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ตามลำดับ เสนอแนะให้บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพและเข้าใจผู้สูงอายุและควรพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรทำการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติราชการของพนักงานและข้าราชการสังกัด องค์การปกครองท้องถิ่นทุกประเภทและทุกระดับให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. ควรเน้นการจัดการสวัสดิการของรัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุของประเทศไทยใน 4 บริการ คือ บริการสถานสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ บริการสังคมในชุมชนโดนมุ่งไปที่ศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้าน และการฌาปนกิจสงเคราะห์

3. ทำการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างปราศจากอคติทางการเมืองและการอุปถัมภ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยที่ศึกษาเชิงลึกด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพที่สอดคล้องเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลการปฏิบัติราชการที่แท้จริงว่าอยู่ในระดับใด

2. ทำการวิจัยการจัดการสวัสดิการของรัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุของประเทศไทย ใน 4 บริการ คือ บริการสถานสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ บริการสังคมในชุมชนโดนมุ่งไปที่ศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้าน และการฌาปนกิจสงเคราะห์

3. ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับประสิทธิผลการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยเปลี่ยนแปลงตัวแปรใหม่เพื่อความแม่นยำตรงของการวิจัยและควรทบทวนวรรณกรรมให้มากกว่างานเดิม

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ประสิทธิ์ วิชัย และภัทรธิดา ผลงาม. (2559). การวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชน กรณีศึกษาในชุมชนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 103-127.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. (2542, 17 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก, หน้า 5-6.

- พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล. (2542, 20 พฤษภาคม). (ฉบับที่ 3). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 40 ก, หน้า 3.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2556). *รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุ พ.ศ.2556*. เข้าถึงได้จาก [www/thaitgri.org](http://www.thaitgri.org) approached.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 13.
- วิยะดา ตีระแพทย์. (2551). *การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศุภวจิ ภาษิตานนท์. (2560). *การจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา เขตบางแค*. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริกัญญา ปานพวงศรี. (2553). *การจัดสวัสดิการของภาครัฐแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาลักษณ์ เขียวขำ. (2553). *การสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร*. (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Allen L. A. (1958). *Management and Organization*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (2013). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). Singapore: Harper International Editor.